

opusdei.org

Ceva se naște în Ucraina

Aliona este profesoară, este căsătorită cu Vadim și are doi fii. Ei trăiesc în Kiev (Ucraina). Cu entuziasm descrie modul în care au aflat despre Opus Dei și despre responsabilitatea pe care o simt de a o face cunoscută în țara lor.

24.02.2014

A te încrede în Dumnezeu ... Ce minunat!

Încep de la început. Numele meu este Aliona și am patruzeci de ani. Eu locuiesc cu familia mea în Kiev, capitala Ucrainei. Și ... sunt fericită! Există mulți oameni care pot spune un astfel de lucru? Mi-aș dori ca toată lumea să se simtă ca mine, fericit!

Acum zece ani sotul meu a cunoscut întâmplător la Sfânta Liturghie o persoană care făcea parte din Opus Dei: au devenit prieteni apropiați. Mulțumită celor ce Vadim -așa se numește soțul meu- a învățat de la prietenul său, a început să se roage acasă, să trăiască știind că Dumnezeu este întotdeauna aproape, și că El ne vrea pentru ceva grandios. Soțul meu a început să meargă la Moscova pentru a se întâlni cu oamenii din Opus Dei. Și așa sa întâmplat că au început să vină din când în când de la Moscova alți prieteni ai soțului meu, tot din Opus Dei. Vedeam cu mare uimire cum îl învățau sa fie devotat Fecioarei Maria, să își

modeleze caracterul, să crească ca și persoană prin virtuțile dobândite.

Văzând cum se schimbă în bine soțul meu, și eu îmi doream un asemenea ajutor. Îmi căutam un ghid spiritual. În luna următoare a venit la Kiev un preot din Opus Dei. Ne-am înțeles ca eu să găesc un loc potrivit pentru întâlnirile spirituale și de a duce și alte prietene.

În scurt timp m-am îndrăgostit de spiritul Opus Dei, mai ales după o vizita la Moscova, la centrul Yantar, unde am asistat la un curs de reculegere. Am găsit acolo multă dragoste. Îmi acordau atenția de care aveam nevoie: deși mai erau și alți participanți, am simțit că ceea ce a fost organizat era doar pentru mine. Mi-a atins inima. Mi-au dăruit timpul lor și tot ce făceau se vedea că le făceau pentru mine.

Nu aș putea fi și eu tot așa? M-am întrebat. În lucrările Sfântului

Josemaría am început să găsească răspunsuri la toate aceste întrebări. Deci, timpul a trecut (pentru că Dumnezeu are timpul Lui). El m-a pregătit încet, încet ca pe un copil.

Sunt cadru didactic și în acel moment lucram ca profesor. Sunt pasionată de profesia mea. Bazându-mă pe experiență, împreună cu sotul meu am decis să deschidem un Centru pentru copii. Acesta a început să funcționeze pe 15 august 2010. Și acum visăm la viitoarelor școli, pentru băieți și fete, cu capelă pentru a-L avea cu noi pe Preasfântul Sacrament, deservit de preoții din Opus Dei... ne rugăm pentru a găsi un loc adecvat. Anul trecut am avut șaptezeci de copii: și în spatele fiecărui copil familia sa, acest lucru implică prietenie, tărie, emoții, viața!

Dacă oamenii văd că te dăruiești în ceea ce faci, îți deschid inima. Așa că au început să se intereseze despre

motivul bucuriei noastre. A fost momentul când le-am vorbit despre Dumnezeu. Și pentru că Dumnezeu este atât de bun, sunt deja patru copii care au fost botezați și mai multe familii care s-au convertit.

De asemenea, Natasha l-a găsit pe Dumnezeu, mamă a doi copii, care va începe cateheza în luna septembrie, la Catedrala Sf. Alexandru, Kiev (ea ma ajutat în scrierea acestui articol). Sunt mai multe mame care vin cu mine la cursul de reculegere lunar: îl organizăm noi.

Vadim a început să dea seminarii pentru părinți, vorbind despre virtuți. Și în fiecare an sărbătorim Crăciunul. Sf. Nicolae și cei Trei Regi, ne ajuta sa vorbim despre Isus. Este minunat să vedem cum dragostea poate uni catolici, ortodocși, musulmani și evrei: în rândul copiilor noștri se găsesc toate aceste confesiuni.

Vreau să spun ceva mai mult, chiar dacă e un adevăr cunoscut:

Dumnezeu este foarte fidel! Pe noi niciodată nu ne-a lăsat din mâna Lui, niciodată nu ne-a lipsit sprijinul Lui, lumina Lui. Deacea, vedem în mod clar, că toate aceste lucruri vin de la El, că este opera sa. A fost foarte greu în prima vară, atunci când familiile copiilor au plecat în vacanță.

Aproape că nu era de lucru, iar chiria nu ne aștepta. Vadim și eu ne-am rugat cu credință. Am avut încredere în Dumnezeu.

A apărut brusc Tatiana, care și-a adus copilul la școala noastră pînă în luna mai, din întîmplare, a trebuit să stea trei zile la Kiev. Ne-am salutat reciproc, ne-am îmbrățișat. Și ea ne-a spus: m-am rugat la Duhul Sfânt și am decis să vă ajut. M-am gândit că această primă vară va fi greu pentru voi. Ne-a dat un plic: el conținea suma de care aveam nevoie.

Am crezut ca aceste lucruri li se întâmplă doar persoanelor foarte sfinte: am citit ceva similar în biografia Sf. Josemaría. Trebuie spus că aici avem o mare afecțiune și devotament față de Sfântul Josemaria care este mereu prezent printre noi. Dar adevărul este că aceste lucruri se întâmplă, în aceeași măsură și oamenilor ca noi, din acel moment am observat cum ajutorul lui Dumnezeu nu ne lipsește.

În acel an, copiii au revenit la Kiev mai târziu decât niciodată. La sfârșitul lunii august, am avut trei sau patru copii. N-am pierdut pacea sufletească: Știu că Dumnezeu este fidel! Și înainte de 10 septembrie centrul a fost plin. Încotinu îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru ceea ce face el în viața mea, în viața noastră.

Muncim împreună cu fetele noastre, predăm ore de limba engleză și

muzică. Părinții ne cer să începem cu înființarea de școli: încă este mult de lucru, avem multe planuri, vise ...
Acum știm că lucrăm cu privirea în Dumnezeu, cu Dumnezeu, putem!

---

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/ceva-se-naste-in-ucraina/> (30.03.2026)